

บทที่ 5

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Research) สรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ของกลุ่มทดลอง

1.2 เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. สมมติฐานการวิจัย

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ มีคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ มีคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน ได้มาโดยทำแบบประเมินความ

รับผิดชอบจำนวน 67 คน และคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของกลุ่มตามความสนใจและสมัครใจ สุ่มโดยวิธีจับสลากเข้ากลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบวัดความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .91 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบประเมินลักษณะพฤติกรรมของตนเองว่ามีลักษณะนั้นๆในระดับใด ที่ตรงกับพฤติกรรมของตนมากที่สุดในแต่ละข้อ มีจำนวน 48 ข้อ ได้แก่ ด้านการพูดออกฐะเบียบ 8 ข้อ ด้านรู้จักหน้าที่ และกระทำตามหน้าที่ 8 ข้อ ด้านความอดทน 8 ข้อ ด้านตรงต่อเวลา 8 ข้อ ด้านการพูดออกฐะเบียบ กฎเกณฑ์ 8 ข้อ และ ด้านสามารถควบคุมอารมณ์ตัวเอง 8 ข้อ โดยมีข้อความที่มีความหมายทางบวก 27 ข้อ และข้อความที่มีความหมายทางลบ 21 ข้อ

4.2 โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจัดโปรแกรมให้คำปรึกษาแบบกลุ่มให้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 10 ครั้ง ๆละ 1 ชั่วโมง 30 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ขั้นเตรียมการและเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง

5.1.1 นำหนังสือจากบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

5.1.2 ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ สํารวจรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีจำนวน 67 คน

5.1.3 ขอความร่วมมือนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 67 คน ทำแบบประเมินความรับผิดชอบ ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งกลุ่มทดลองกำหนดให้เป็นกลุ่มที่ต้องเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ใช้ชีวิตปกติ

6. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น ที่เป็นกลุ่มทดลองในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 โดยมีการกำหนดให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ จำนวน 10 ครั้งๆละประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ทุกวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ส่วนกลุ่มควบคุมจัดกิจกรรมตามปกติ

7. ขั้นตอนเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการวัดความความรับผิดชอบต่อตนเอง หลังการทดลอง (Post test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

8. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

8.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเอง ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test

8.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบต่อตนเองโดยรวม หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติการทดสอบของ The Mann – Whitney U Test

9. สรุปผลการวิจัย

ผลการทดลองพบว่า

9.1 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับชอบต่อตนเอง (กลุ่มทดลอง) มีคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9.2 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับชอบต่อตนเอง (กลุ่มทดลอง) มีคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเอง สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้

ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง (กลุ่มควบคุม) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการใช้ตัวแบบสัญลักษณ์มีผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้น หากจัดโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ โดยใช้ระยะเวลามากขึ้น จะช่วยให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น

2) นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ ตระหนักถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านกล้าเผชิญความจริง และยอมรับผลการกระทำของตน รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่อย่างดี มีความอดทนตรงต่อเวลา เคารพต่อกฎระเบียบกฎเกณฑ์ และสามารถควบคุมตัวเองได้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงการอยู่ร่วมกับสังคมได้ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและให้ความสำคัญการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ ในการพัฒนานักเรียน

10.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองกับกลุ่มนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รู้ว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด

2) ควรมีการศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง กับกลุ่มอื่น เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเยาวชนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น

3) ควรมีการศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านอื่นๆ เช่น ความซื่อสัตย์ มีความละเอียดรอบคอบ มีสติ รับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำ มีระเบียบวินัย เป็นต้น